

psches nasche Evangelion. Pschetož te Klucze k Nebjezam nima won; Tu Zyrkej ma je žama. Jemu budža tehodla Njechi idžeržane, dokelž s Zyrkiju a s Božim Słowom wojuje. Možno neje, so by so won steho wuschmatacz mot; Kiba so by so nakasak, wovroczit, to Słowu hohrjewsat, a tak psches

Słowu a Wotkasanje wot Njechow wotwjasany byt. Tak renje troschtuje nasch luby Knes Krystus swoju Zyrkej, we kotrejž to Posnacze a Wusnacze je. Boh daj nam swoju Nadu, so bychmy we tajkim Posnaczu hacž do Konza sđerženi a wjecznje sbožni byli psches Krystusa, nascheho lubeho Bnesa, Amen!

Na Domahpyttanje swjateje Marije.

Czjelaj psched swjetnej Zordoszu,

Ta pschinese teže Mesbožu.

Boh hordym na pschecziwo stej,

O tehodla so ponizej! Amen!

swjaty Kneže Jesom Kryscheže! twoje Słowu djerži mojej Wutrobi priotk twoje krafne Sskutki. Ty sy nas swojim Sadžerženjom wšchudjom wucžit, kak so tejšch my wnaschim žiwensju sadžeržecž dyrbinu. Wschitko to, scžimež ty smolom wot Spoczatka sy czinicž mjet, bšoscheci so jasnje sri-nimi Heremplami, kotrejž nas wucža, kak so tejšch my sadžeržecž dyrbinu; jeli so twoji a tebi, a twojemu Wotzej spodobni Wuczomnižy bydž chžemy. Doj schak, so bychmy so ktajkemu sbož-

nemu Słowu sžytej Wutrobu djerželi, je prawje wopomni, jemu hólaje wjerili, swoje žiwjenje poljepschowali, a dostojne Wtodu pschinešli! Wubudž nas tehodla, o swjety Sbožnik! so bychmy na ton krafny Herempel Marije, twojeje Maczerje, jeje Poniznosže dla wuswo- lit sy. Ty chžyt schak psches twoju Nadu teho stareho Cžloweka we nas moricž, kotryž so stajnje we nas schjeri a naduwa, a slutymi hordymi Wysłemi wokoto kodži: Ach! wucž nas wopomnicž, kak derje so tebi Poniznosž spodoba, a kak krafnje ty Mariju jeje Poniznosže dla wosche wschitkich Žons lich posbjenyt, a czesžit, so so ty žam, ton do wjecznosže swjaty Boh, we jejnym žiwoczi Cžlowek scžinit sy. O Kneže Božo! schto žmy my hubeny Proch a semske Wacžki, so my wewschitkich Sčtantach so tak hordžicž dyrbinu. Daj nam tu Luposž tajkeho kniczomneho žiwjenja derje spšnacž, sđerž nas pschi prawej Poniznosži, stwor we nas nowu czistu a sprawnu Wutrobu. Njech wędžemy nasche žiwjenje we Pokornosži, a Bohabojosži! Njech so sđalujemy wschitkeje Neposiwosže, a Nehaniby teho Sadžerženja w Słowach a we Sskutkach! Njech kędžbujemy na Herempele tych twojich; A wopomnimy, kak krafna Pucha to sa nas je, so po tajkim Snamenju sadžeržecž. Daj tejšch nam njek twoju Nadu ktwojemu Słowu, so bychmy teho dowedženi byli, sa to profemy tebe wnutyrnym a Boh daj! wjeržajym Wotže naschu, dyž najpredy spjewali žmy ic.

Szenje na Domahpyttanje swjateje Marije, Luk. i. v. 39 - - 56.

Marija pak postanu wtych Dniach, a dziesche spjeschnie po Horach kmjestu Žudowinu. A pschindže do Doma Zachariášoweho a postro-